

ДОБРУДЖАНСКИ

„GLASUL
DOBROGEAN“
Apare la Bazargic

ГЛАСЪ

Organ al minorității
bulgare din România
mania

„PROIAMENT“

125. BARN A.
Градската библиот.

an Lei 300
luni Lei 160

Adres: Glasul Dobrogean
Elisabeta 4 Bazargic

По бѣлия свѣтъ

ОПИТОМЕНЪ ЩЪРКЕЛЪ въ
БЪЛГАРИЯ

Известно е, че щърковете, за да си отидатъ, пътуватъ хиляди километра. А за такъв дълъгъ път, потребни сж здрави и силни криле.

Казватъ, че по пътя щърковете избиватъ другаритъ си, които не могатъ да пътуватъ. Това е още непрѣтвѣрѣтъ фактъ, въ който можемъ да се съмняваме.

Единъ отъ тия пролѣтни вестители, раненъ въ крилото, останалъ отъ другаритъ си презъ миналото лѣто въ с. Тишевица, Врачанско.

Намѣрилъ приютъ въ конския оборъ на единъ отъ мѣстнитъ учители, тоя щъркъ останалъ да зимува.

Щъркътъ и конятъ на учителя станали другари неразрѣни.

Но положението на нашия престанилъ станало критическо, когато настѣпилъ голѣмия зименъ студъ. Не свикналъ съ нѣя температура, нашия гостинъ почналъ да трепери, и може би, щѣлъ да умре, ако не се погрижили децата на учителя.

Скоро тѣ му обули плегени влени гачици, а на гърба

му турили фракъ. Това е особена щъркова дреха, която се закончава отдолу.

Презъ зимата храната му била повечето месна. Всѣки денъ щъркътъ получавалъ опредѣлената си порция, най-редовно следъ Коледа когато учителя заклалъ голѣмия си шопаръ и семейството се снабдило съ месо въ изобилие. Презъ другото време учителятъ вземалъ месо отъ касапина. Мила била картината, когато при хубаво време учителятъ трѣгвалъ за месо, а щъркътъ като кученце, го придружавалъ. Знаятъ той, че тамъ ще получи своя пѣй отъ нѣколко черва или друго парче месо.

Сега е вече пролѣтъ, другаритъ на госта сж тука, той ги вижда, но не се интересува отъ тѣхния животъ.

Доволенъ отъ гостоприемството, той не желае да напусне къщата, щомъ се стопли времето, той започна самъ да си намира храна: мишки, жаби и кжде — шо намѣри дребни животинки.

Ще чакаме да видимъ, какво решение ще вземе тоя опитоменъ щъркъ, когато въ края на лѣтото другаритъ му наново трѣгнатъ на югъ.

По поземления въпросъ

Оня день съобщихме случая съ жителя отъ с. Сусуской, Йорданъ Добревъ, комуто комасионната комисиия не е опредѣлила парцелъ (лѣтъ) и ето вече 6 години нещастния селянинъ е безъ педя земя, въпрѣки, че има окончателно решение на провѣрочнитъ комисии за правособственостъ на 39 хектара (390 декара) ниви!

Отъ две години беззащитна жителка отъ Спасовска община обикала разнитъ напни въ града, за да иска закрила срещу посегателството върху земята ѝ, което въпрѣки всички нареждания нѣколко колонисти вършатъ, като оратъ и съятъ нивитъ ѝ, безъ да ѝ платятъ ни пѣякъ, оставяйки я тя да се разправя съ бирниците.

Тия случаи и другитъ подобни на тѣхъ не могатъ да не спратъ вниманието на съответнитъ отговорни власти, къмъ които се обръщаме съ моляба да взематъ бързи и енергични мѣрки за въвеждане редъ въ поземления режимъ отъ Южна Добруджа.

Съветско злато за Америка

Отъ Лондонъ съобщаватъ, че единъ руски параходъ е разтоварилъ 40 сандѣци съветско злато, по 50 кгр. Финансовитъ срѣди били на мнение, че това злато било предназначено за Америка.

Дипломатическия посещение въ Бѣлградъ

Балканитъ къмъ нова насока?

Както е известно, въ югославянската столица напоследъкъ станаха важни дипломатически срещи. Понастоящемъ посещението на двамата турски министри г. г. Изметъ Инону, председателя на министерския съветъ и Ружди Арасъ, м-ръ на външнитъ работи, идава да подчертае, че действително Бѣлградъ е въ навечерието да извърши голѣми работи отъ международно естество.

Очакваме резултатитъ на следствието безъ да коментираме случая и върваме, че виновницитъ ще получатъ заслуженото си.

Д. ДИМОВЪ

Малко безприжие!

Всички вестници, съ тѣхсти букви съобщаватъ дневния редъ на Обществото на народитъ, което започва своитъ рзботи на 26 май т. г. Въ този дневенъ редъ като най-важни точки се сочатъ: 1) приемането на Египетъ въ О. Н. и 2) избиране на единъ съдия въ Хагския международенъ създъ.

На това много важно съобщение съ още по-важнитъ точки ние се осмѣляваме да опжл-

чимъ нашитъ банални, но много умни престопаходни уговорки, а именно:

„Като ми пѣнешъ Пенкеле, чува ли те нѣкой?“

Или:

„Селото гори, а баба се мудри предъ огледалото и си реши косата.“

Или:

„Виждашъ ли Иване, чувашъ ли, каква ми е се разлюляла и каква става, ами — да свири гайдата!..“

КЖДЕ СЖ ИЗБИРА ТЕЛИТЪ?..

Не само въ нашата провинция, а въ цѣлата страна — това споредъ съобщението на вестницитъ — едва 20 на сто отъ избирателитъ сж взели своитъ книжки. Въ окржитъ, кжде сж произведени изборитъ, отстжствието на избирателитъ и главно интересътъ къмъ това „свещено“ право сж очевидни. Фактътъ идава да потвърди истината, че изборитъ вече не представляватъ свободата на гласоподаването и че избраници-

тѣ не изхождатъ отъ ерѣдата на съответната маса, а идватъ като назначени, мимо волята на избирателитъ. Това е причината, што 80 на сто отъ всички избиратели да не се интареуватъ за изборитъ.

Столичниятъ печатъ, въ своитъ коментари по тоя въпросъ, прави интересни заключения, като дава да се разбере, че смисъла на изборитъ при днешното положение е праздна работа...

Какво става

въ Дуросторски окржгъ

Силистра — Преди нѣколко дни бѣхме съобщили за оплакването, отправено до сѣдебниятъ следователъ при окржжния създъ отъ Силистра отъ страна на група младежи отъ с. Вѣтрень, противъ запасния подпочикъ Сурду, началникъ на предварителното военно обучение (пре-литари) отъ с. Яли Чалжа.

За да не бждемъ обвинени дължимъ да заявимъ, че нѣма на ржце списъка съ имената на всички младежи даденитъ отъ тѣхъ пари, но, ракия, брашно, бѣбъ пр. взети отъ горепомения Сурду, който държи на разположение всѣки моментъ на сѣдебнитъ вла-

тѣ да се оплачатъ направо на сѣдебния следователъ, Сурду отива въ с. Вѣтрень и се опитва да убеди подписалитъ оплакването младежи, като ги убеждава и увещава, че за напредъ ще се отнася по-човѣшки съ тѣхъ, ако си отеглятъ оплакването. Неуспѣлъ въ това си намѣрение Сурду се ядосалъ грозно и решилъ да ги накаже. Следъ нѣколко дена шефа Иоана отъ Сребърна повиква въ жандармерийския постъ младежитъ Маринъ Д. Константиновъ и Иванъ Тодоровъ, като ги накаралъ да лѣжатъ въ калъта до обѣдъ и следъ като ги набилъ добре, ги предупреждава да не смѣятъ да се оплакватъ.

За 21 IV т. г. бѣха призовани отново много свидетели по това следствие.

ПОСЕТЕТЕ новооткрития МАГАЗИНЪ

„ПАЗАРЯ на НОВОСТИТЪ“

снабденъ съ следующитъ артиколи:
МЖЖКИ И ДАМСКИ ПЛАТОВЕ отъ прочутата фабрика „ШЕРКЪ“

за костюми и пардюсюта; голѣмъ изборъ отъ копринени платове; горенъ и долненъ отдѣлъ: мусолнини, крилони и тобралко, хасета всички широчини;
ОТДѢЛЪ МЖЖКИ галантария:

шапки, връзки, ризи, чорапи; голѣмъ изборъ отъ жарсени копринени ризи. Годешни, свадбени и кръщелни принадлежности ипр.пр. — **Цени достъпни за всички** —

„Пазаря на новоститъ“
18—10 ул. „И. Г. Дука“ № 120

Д-ръ Т. ХАНДЖИЕВЪ

Вжтрешни, детски и венерически болести
— Приема презъ всѣко време на деня —
Ул. „Принципеса Ияна“ 1 [Шадрафанския площадъ] — Базарджикъ

Единъ знаменитъ "..." на Добруджа

Димитъръ Петковъ

отъ Д. Н. МИНЧЕВЪ

На единадесети мартъ т. г., се изминаха тридесет години отъ тръгването на именинника Димитъръ Петковъ (1858—1907).

Димитъръ Петковъ е чедо на северна Добруджа (Dobrodja de Nord), роденъ на 21 септемврий 1858 г., въ китното българско село Башкой (Başchioi), близо до Тулча [Tulcea]. Синъ на бедни родители, баща му е нѣмалъ срѣдства да го изучи, макаръ той да е билъ единъ отъ най-силнитъ ученици. Следъ като завършилъ българското селско школо, изпратенъ е въ Тулча [Tulcea] да учи търговия и същевременно да следва въ тамошното училище.

Тукъ, младиятъ Димитъръ не се застоява дълго време. Жаждата за нови знания му сочи пътя къмъ Одеса при „братушкитъ“. Едновременно съ желанието му да учи, у него се заражда и идеята: да се бори за свободата на отечеството си.

Презъ 1875 г., Димитъръ Петковъ заминава, само той знае какъ, за Одеса съ целъ да продължи учението си. Обаче, желанието му не се осъществява: не билъ приетъ въ училище. Срещата съ одескитъ български отклонява решението му да се заварне огорченъ въ Башкой (Başchioi). Въ Одеса, Димитъръ Петковъ още повече обгръща идеята за сѣждане на народния идеалъ. Още ещата година той напуска Одеса и съ други българи отива въ Букурещъ (Bucureşti), люлка на българскитъ хъшове. Животътъ му тукъ не е нищо друго освенъ верига отъ

мжки и зния. При все а на горчивитъ тукъ заминава, а отъ тамъ на чета минава в Румъния. После въ гр. К. той се запознава съ воеводитъ Филипъ Тотю и Панайотъ Хитовъ. Отново е принуденъ да дойде въ Румъния, защото само тукъ въ „благословената румънска земя“, контакта съ бълг. революционно дѣло е по-прѣко. Пакъ се скита и мизерства. За да изкара прехраната си принуденъ е да постъпи работникъ въ с. Астрахия, при желѣзопътната линия Турно-Северинъ [Turno-Severin]—Крайова [Craiova]. Но Димитъръ Петковъ не остава тукъ за дълго време: мечтата да се посвети на освободителното дѣло не му дава покой. Заминава за Букурещъ (Bucureşti), а отъ тамъ, къмъ края на 1876 г. е въ Кишиневъ (Chişinev).

Ето че избухването на освободителната война е вече близо. Заедно съ други другари постъпва въ доброволческата легия. При епопейнитъ сражения на Шипка, той показва рѣдко безстрашие. Бива раненъ и ржката му ампутирана. Награденъ е отъ руския императоръ съ орденъ за храбростъ.

Въ свободна България, Димитъръ Петковъ заема висши държавни служби. Шефъ е на народно-либералната партия, дапутатъ, председател на V и VI народно събрание, министъръ на вътрешнитъ работи, а презъ 1906 г. става и м-ръ председателъ.

Той е билъ сжщо така,

Сѣбитията около Испания

Размирна Испания отъ день на день все повече усложнява международнитъ отношения. За сега отъ капитална важностъ се явява въпроса за придружаването на търговскитъ параходи въ испанскитъ води отъ военни параходи, което коства твърде много. Този въпросъ е разгледанъ въ английския парламентъ, където преобладава мнението, че това положение повече не може да се търпи.

Какъ оставимъ дипломатическата страна на въпроса, иде ошърбяването на търговията, т. е. засягатъ се интереситъ на заинтересованитъ държави, поради което много есминително въ едно скоро време да станатъ сериозни сѣбития.

Срещата между г-г. Шушницъ и Мусолини

Отъ Виена съобщаватъ, че австрийскитъ канцлеръ, г. Шушницъ, придруженъ отъ м-стра на външнитъ работи г. Шмидъ, на 22 т. м. щѣлъ да има свиждане съ г. Мусолини въ Венеция.

На тая среща се отдава голѣма важностъ.

единъ отъ най-виднитъ журналисти на освободена България. Основалъ и редактиралъ в-къ „Независима България“, а по сетне в. „Свобода“, органъ на стамболовата партия.

Димитъръ Петковъ заема лично мѣсто въ редицата на българскитъ държавници. Още единъ добруджански синъ, който се издига високо въ общественно-политическия животъ на съседната държава.

Грижи за земедѣлието

Решението на правителството

Въ заседанието на правителството отъ завчера, ма такава гориста площ, каквато е имало преди войната. За всичко това, м-ството на земедѣлието щѣло да даде нужнитъ материали и съвети чрезъ своитъ подвластни органи, за да могатъ селянитъ да се използватъ още презъ това лѣто. Похвални работи. Радостъ за земедѣлицитъ. И като си помислимъ, че всичко това е тѣй далечъ отъ насъ?...

НОВА ПАРФЮМЕРИЯ

Съобщавамъ на всички любители на хубавото и избраното, че открихъ въ Базарджикъ, на лѣгла на ул. Пр. Фердинандъ, ПОДЪ ГРАДСКИЯ ЧАСОВНИКЪ НАЙ-ДОБРЕ СНАБДЕНАТА

ПАРФЮМЕРИЯ

Тукъ ще намерите всичко потребно за поддръжане на тѣло, хигиената на кожата и изобщо необходимото въ козметиката

ЕДИНСТВЕНИЯ ОБИЛНО УРЕДЕНЪ МАГАЗИНЪ, ОТЪ ТОЗИ РОДЪ ВЪ ЦѢЛА ДОБРУДЖА

Одеколони, пудри, ружове, кремове, помади, моливи отъ най-прочутитъ фабрики и най-разнообразни видове

СЪ ПОЧИТЪ ЙОРДАНЪ КАЛИНКОВЪ

Печатница „ИЗВОРЪ“

БЛАГА АЛЕКСАНДРОВА

ПОДУНАВА

— ДО БУДАПЕЩА

Въ този горещъ день на августъ Дунавътъ съвсемъ не е тихъ и бѣлъ, както се възпѣва въ пѣснитъ, но мътнитъ му жълтозелени води, като че отъ разтопени разнородни метали, се гнать мощно и упорито, като понесоха къмъ сръбскитъ граници, бѣли и кокетенъ унгарски параходъ Сентъ Тишанъ (St. Stefan). Тежката водна маса зашумѣ по дъното на парахода, чинто крѣгли прозорчета се обливатъ съ водни капки.

Широката рѣка лѣе водитъ си и, въ този часъ на близкъ слънчевъ залѣзъ, тѣ из-

глеждатъ величествено горди съ вътрешната си мощъ и съ далечнитъ си зелени брѣгове отъ дветъ страни.

Минаваме Турно-Северинъ. Верѣкъ водната ширъ изплава въ далечината прекрасенъ островъ — Ада-Кале. Параходътъ спрѣ. Пъргави моряци въ зелени работнически блузи бързо съединиха съ подвижно мостче парахода съ сушата и ние заслизахме по него. Какво странно усѣщане! — Следъ като си патувахъ, макаръ и късо време по вода, да стъпи крака ти отново на суша! Просторна градина съ

високи клонести дървета те посрѣща. Верѣкъ тѣхъ алея, коя води за „сърдцето“ на острова, заобиколенъ отъ всички страни съ стара полуразрушена римска крепостъ. Улицы въ този островъ не съществуватъ, — само чисти пътеки, потънали въ зеленина. Къщитъ сж скромни, но изглеждатъ особено романтични съ широкитъ си оводни градини, надвиснали лози и върби. Островътъ е населенъ предимно съ турци. Само администрацията е ромънска.

Голѣмо турско училище и една джамия сж единственитъ голѣми здания. Ада-Кале се слави и съ разнообразнитъ си „prigalini“, въ които се продаватъ ориенталски рѣдкости и лакомства.

Зададе се Оршова, съ малкото си пристанище и мѣркаши се тукъ-тамъ лодки, шлепове

и прострени рибарски мрежи. Ето и интереснитъ Желѣзни врата, където Дунавътъ се стѣснява удивително много — става само нѣколко метра широкъ. Минаватъ Молдова—Велке, Велико-Градище, Вукаръ и Земунъ. Зеленитъ весели брѣгове се замѣниха съ грамадни скали отъ дветъ страни.

Следъ нѣколко часовъ ходъ въ нощта, далечъ напредъ светнаха електрическитъ лампи на сръбската столица. На Бѣградското пристанище параходътъ направи престой нѣколко часа. Завѣриха паспортитъ и ни позволиха да слѣземъ и разгледаме града. По нѣкаква висока, стълбеста улица минаваме и на влизаме въ града. Широкитъ гладки асфалтирани улици, блѣнали на електричеството, изглеждатъ още по-широки и

чисти, поради безлюдното нощната тишина. Красивы голѣми витрини предлагатъ погледа последната новост на дамската пода. Въ централното назинно свирѣ мощенъ кестъръ и въ голѣмитъ стѣни огледала се отразяватъ фигуритъ на бѣлградския „beau monde“. Единъ засѣнъ паркъ-градина мамѣше кѣсѣ себе си съ смѣлчанитъ дървета и статуи, но времето бѣ късо, то ние бързо се зовахме пакъ на пристанището и само следъ минута, отъ откритата куверта загледахме отдалечаващитъ се нощни свѣтлини на югославската столица и заслушахме отново нощния ударъ на рѣчнитъ вълни. Параходътъ бавно ви по опредѣлената си пътека и мичманътъ зорко блъка поста си. Парнитъ машини казани и котли, долу въ

ПО ПЪТЯ НА КУЛТУРНО СБЛИЖЕНИЕ

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

Не веднажъ въ колонизацията на тоя вестникъ сме казвали, че не пушката, сабията, въобще методитъ на насилието сближаватъ народитъ, а още по малко създаватъ духовни връзки между дадено мнозинство съ малцинствата. Доказано е, че насилието е лошъ посредникъ между хората. Историята ни учи, че колкото известни държави въ дадени времена сж употребявали насилие и тормозъ върху зазавладени народи, толкова успѣхътъ въ тяхното приобщаване е билъ по-малкъ. Англичанитъ владѣятъ половината отъ земното кълбо само съ протъ и благо. Тъ изпращатъ въ своитъ колонии богато платени мисионери да учатъ жителитъ на завладѣнитъ земи въ четмо и писмо, да ги запознаватъ съ целата английска култура. Така по-пъхватъ и италианци, французи, германци, португалци и пр. По тоя начинъ постигватъ и други европейски държави съ народноститъ си малцинства. Въ Чехия, Полша и други чехски и полски провинции и учени не сж пропуснали случая да четатъ реферати предъ малцинствени народни университети, като сж се старали да създадатъ културни връзки между мнозинството и малцинствата.

Благодарение на тия духовни връзки отношенията между малцинствата и мнозинството сж били до сега търпими. Ако не сж били известнитъ цели на нѣкой заинтересовани, тия отношения биха били и по-благоприятни. Отрадно впечатление ни направи посещението на университетския професоръ Ионъ Сънъ-Жеоржу въ Бесарабия. Той е отишълъ тамъ между нѣмското малцинство, интересувалъ се за неговото положение ходилъ отъ село на село и челъ рефератъ въ общината Арчисъ. Разбира се, е говорилъ и на подходящи за целта тема: Културнитъ връзки между румънския и нѣмски народи.

На тоя рефератъ се стекли съ хиляди нѣмци отъ близо и далеко. Изслушанъ билъ съ внимание и изпратенъ съ добри пожелания за добро и ново виждане.

У насъ, както се знае, биваха поканени на нѣколко пѣти и сж ни посещавали видни румънски референци нѣкога когато преди 20 години сжществуваше Български Народенъ Университетъ. Темитъ биваха винаги добре подбрани отъ почитаемитъ учени и съ внимание изслушани отъ малцинственици ни посетители. Тогава по единъ твърде почитенъ начинъ севдѣх-

БЪЛГАРИЯ

разрушава укрепленията на западната граница

Споредъ съобщението на „Радиопресъ“ отъ София — съобщение публикувано и въ столичнитъ вестници — по решение на българското правителство, министерството на войната е издало заповѣдъ да бъдатъ разрушени всички укрепления, издигнати на българо-югославянската граница.

Споредъ коментаритъ около горното съобщение се изтъква, че по такъвъ начинъ действително дветъ братски държави се обвързватъ съ вѣчно приятелство.

ваше духовна храна на малцинствения елементъ, който действително бѣ започналъ да мисли съвсемъ другояче за нѣщата. По пѣтя на културата сж върватъ къмъ братско сближение. Малцинствениятъ елементъ бѣ започналъ да се мисли като въ дома си и ценеше миналитъ връзки между румънския и български народи. Отъ тогава, обаче, минаха доста години. Народниятъ университетъ не можа да прослѣдствува. Не е тѣкъ мѣстото да казваме причинитъ. Отъ тогава не се е направило нищо. Просветителитъ отъ Букурещъ ни забравиха, а и ний погълнати отъ ежедневието — тяхъ. Пѣтятъ за сближението на народитъ върви чрезъ просвѣтата. Тая истина нека не забравяме и ние и всички.

Ат. Цвѣтковъ

ЧЕТИ ВЕСТНИКЪ

Добруджански гласъ

Вести отъ Силистра

— На 18 т. м. въ недѣля, Б. К. О. свиква своето извънредно събрание.

— Предъ видъ на общинскитъ и окръжни избори, които на скоро ще се произведатъ въ цѣлия окръгъ, отдѣлнитъ политически организации развиватъ трескава дейность.

Много партийни агитатори обикалятъ селата.

— Миналата сѣбота и недѣля, д-ство „Седѣнка“ представи за 6-ти пѣтъ веселата оперетка „Тайнитъ на харема“. И този пѣтъ успѣхътъ бѣ голѣмъ. Салонътъ бѣше препълненъ.

— Миналата недѣля, 4 ч. сл. обѣдъ въ мѣстната Българска Частна Девическа Гимназия имаше учител-

ска-родителска среща. Г-ца Босилка Константинова изнесе реферата „Значението на нашата гимназия и специално на девическата гимназия“.

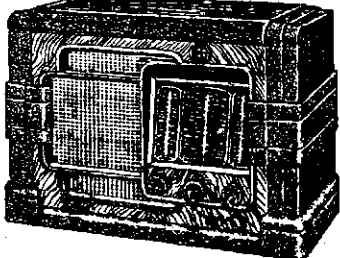
Следъ реферата ученицитъ изпълниха нѣколко отбрани музикални номера, декламация и играха една битова сценка. Всичко биде изнесено съ отличенъ успѣхъ.

— Присждата по дѣлото на 337-тѣхъ се смѣта отъ всички срѣди въ града като оправдателна, имайки се предъ видъ пълното оправдание на 246 души, невинно разкарвани.

Тая присжда бѣ посрещната съ недоволство отъ страна на македо-румънцитъ. Кор.

LUMOPHON RADIO ZERDIK
1937 SELECTRIC

Най-старитъ
ФАБРИКИ

Доказани пре-
възходства,
много мекъ,
топълъ и
финъ — бла-
городенъ тонъ

Инженеръ-репараторъ на разположение на клиентитъ, поправки на всѣкакви апарати, трансформиране отъ батерии на електрически токъ, части и лампи за всѣкаква марка апарати въ депозитъ инсталатори на антени и пр.

Представителъ **СТЕФАНЪ П. СМОКОВЪ**
ул. И. Г. Дука 44 — Телефонъ 116

Чети „Добруд. гласъ“

вата на парахода, сж въ ескава и шумна работа. Само високитъ куминъ върчи надъ всички параход-части и бездействува. Едва на следния день, при черътъ, стигнахме Мохачъ, ривиятъ забележителенъ ун-рски градъ. Едно прекрасно неизгладимо впечатление ми направи тоя градъ, може би затова, че знаехъ нѣщо за зналото му. Мохачъ е не о-бенъ голѣмъ, но чистъ и ретнатъ градъ съ асфалти-ни засѣчени улици (съ битъ топчести акации тѣ напомниха моя роденъ Ба-джикъ отъ нѣкога). По хъ на велосипеди, много-сто минаваха млади, краси-унгарки — съ свежи, ро-ви страни и великолеппи си плитки — свити на въ-

нещъ около главата. Неприну-дено и мило ни поглеждаха тѣ, тѣзи прелестни руси момичета, и отминаваха бързо на колелата си, сериозни и благородни до висша степенъ съ общия си видъ и държа-ние. Изглеждаше, че на таки-ва посещения на чужденци, като нашето, сж свикнали и не имъ правѣше впечатление. Вътрешната обстановка на къщитъ въ Мохачъ е чисто народна, унгарска, въ ярки цѣтлове: розово, синьо, портокалово. Въ центъра на гра-да се издига каменна арка, и подъ нея — гробътъ на Незнай-ния воинъ — а наоколо — паркъ съ изкуствено езеро. Красива е общината съ цѣтнитъ си стѣкла и мозайки, изброяващи бележити събития отъ унгар-ското минало.

Намѣрихме се отново на брѣга. Припасенъ съ новъ горивенъ материалъ, параходътъ се понесе пакъ по славянска-та царска рѣка. И пакъ далече оставатъ небето и сушата и само дългия во-денъ пѣтъ изглежда безъ край! Намиратъ се пѣтници, които, кой знае, дали защото сж привикнали на този пѣтъ, се отпущатъ и заспиватъ кра-лимарковски; други играятъ на карти, разговарятъ, или просто се отпускатъ въ едно блажено far niente — на шезлонгове.

Най-после! Следъ тридне-венъ пѣтъ въ ранната сут-ринна мъгла — далеко, далеко напредъ — се очертаватъ кон-туритъ на много, безброй много здания. Буда-пеща! Ето я славната Буда-пеща — изглеж-

дата миражно близка и да-лечна — иде насамъ — тази про-чута Буда-пеща, за която си челъ само въ книгитъ и, ко-ято безъ мжка намирашъ на географскитъ карти, ето я та-зи царица на Дунава!

Простира мощното си тѣ-ло на двата брѣга на Дунава, а много параходи, лодки, за-сѣли пристанището и! Колко свободно се развѣватъ въ свежия сутриненъ въздухъ малкитъ флагчета на тѣзи па-раходи и параходчета! Вода-та става мирна и тиха: изгла-да браздитъ на повърхность-та си. Едно чудно чувство на освобождение и лекота те изпълва.

Ето и първиятъ грамаденъ бетоненъ мостъ надъ водата, който съединява двата живо-

тотрещущи нѣра: — Буда съ Пеща. Високитъ куминъ на нашия параходъ, който презъ цѣлия пѣтъ се издигаше по-бедоносно гордо надъ водата, сега трѣбваше да се наведе низко, низко, за да премине парахода подъ моста...

Погледнешъ нагоре, виж-дашъ хора да вървятъ по мо-ста, които, предъ видъ раз-стоянието, изглеждатъ комич-но малки и дребни. Изведнажъ изгърмѣва по моста трамвай. И динамиката на прѣсфучалия трамвай е първиятъ знакъ, който напомня, че идилж-ниятъ рѣченъ пѣтъ се е свѣрилъ и гърмежа на шум-ната столица скоро ще ни по-гълне.

(Следва)

По бѣлия свѣтъ

ДАДЕНА ДУМА ОТЪ ДВАМА
АМЕРИКАНЦИ

Валтеръ Еджъ, бившъ американски посланикъ въ Париж и финансовиятъ комисаръ на градъ Атлантик-Сити, Франко, сж приятели отъ младостъ. Преди 30 години тѣ се задължили всѣка година, на 12 часа презъ деня да се срещнатъ на кръстопътя на двете улици на Атлантик-Сити, да се ржуватъ и да си пожелають щастие за идната година. И двамата удържали своята дума, даже презъ време на войната, защото тѣ не участвували въ нея. Тая година Еджъ се намиралъ въ Флорида, на 1600 км. далечъ отъ Атлантик-Сити. Всички съ любопитство се питали, дали Еджъ ще направи толкова голѣмо пътуване за изпълнение на дадената дума. На уреченото мѣсто, което се назовава „среща на двамата приятели“, се събрала голѣма тълпа. Петъ минути преди 12 часа, Еджъ се показалъ и се оправилъ къмъ „Среща на двамата приятели“. Следъ две минути се явилъ и Франкъ. Точно въ 12 часа при бурнитѣ ржкопелескани на тълпата, Еджъ и Франкъ си стиснали ръце, нѣщо което вършили отъ 30 години насамъ.

ГОЛѢМА АПРИЛСКА ЛЖА

Копенхагенскиятъ държавенъ радиопредавателъ на 1 априлъ развълнувалъ цѣла Дания. Радиото предавало детската програма. Ненадейно говорителятъ заявилъ, че изпълнението, на програмата ще бжде свършено за нѣколко минути, за да се предаде една чудна новина, известна на цѣлия свѣтъ. Отъ източния Китай е излетѣло стратопланъ, носещъ 50 души въ посока къмъ Европа. Стратопланътъ летѣлъ съ чудновата бързина въ високитѣ слоеве на стратосферата и се приближавалъ къмъ Дания. Неговото спускане се очаква всѣки часъ въ Копенхагенъ. Говорителятъ съобщилъ, че ще дава подробности съобщения за хода на летението. Следъ половинъ часъ било съобщено, че стратоплана прелѣтълъ надъ Петербургъ, а още следъ половина часъ го видѣли въ Югландия. Вечерта се разбрало, че радиото било заблудено отъ една априлска лжа. Най-занимателното е, че мнозина твърдѣли, че съобщитѣ си видѣли стратопална и подробно го описвали.

— На 22 т. м. вечертъта въ кино „Модернъ“, Българското първоначално училище отъ гр. Базарджикъ ще изнесе добре подготвена детска забава: хорови пѣсни, декламации, балетни игри и хубавата детска пиеска „Зажива вода“ отъ Н. Беневи.

— Отъ с. Шабла ни съобщаватъ следния много интересенъ случай: Презъ площада, кждето се обучавали младежитѣ за предварителна военна служба (премилиитаритѣ) било запрето да се прекарватъ овцетѣ, като често стопанитѣ имъ бивали глобявани. Обаче, който плащалъ известна сума, добивалъ правото да прекарва овцетѣ си презъ площада.

Случаятъ го отбелязваме само като куриозъ.

— Вчера голѣмия търговецъ отъ града ни г. Михайлеску се завръщалъ съ собствената си кола отъ Балчикъ. По шосето е идвала една кола съ колонисти. Г-нъ Михайлеску е свирилъ, колониста не само не отбилъ, но и подкаралъ конетѣ срещу колата. Г-нъ Михайлеску направилъ въпрѣки това, обаче, се сблъсква съ конетѣ и автомо-

била навлиза въ рова. Единъ отъ конетѣ бива убитъ.

— Въ Северна Добруджа се е започнала голѣма кампания за засилване на школското дѣло. Въ с. Зебилю, тулчанско, се строи най-голѣмото въ цѣлото кралство основно училище.

— Нашитѣ абонати отъ армутлийска община и гла-

Аптека „СКОПЕЦЪ“
— РУСИ МАРИНОВЪ

се премѣсти въ собственото си здание, същата улица — „Режина Елисабета“ № 15 — срещу хотелъ „Регалъ“.

вно отъ с. Кокарджа се оплакватъ, че много нередовно сж получавали вестника.

По тоя поводъ обръщаме вниманието на надлежния селски раздавачъ да изпълнява добросъвестно своя дългъ, за да не се отнесемъ до правосъдието. Вестниците се изпращатъ редовно отъ редакцията.

Преотстъпвамъ дюкяна си

съ добра клиентела — бакалин и разни други артиколи, находящъ се на ул. „И. Г. Дука“ 36 — Базарджикъ, на приемливи условия.
Справка горния адресъ.
16—4

„ВЕСТИ“

— Министерството на Вътрешнитѣ работи е наредило, щото заедно съ бюлетинитѣ за ражданията, женитбитѣ и умрѣлитѣ да се изпраща въ Дирекцията на статистиката и единъ протоколъ, направенъ само въ единъ екземпляръ, подписанъ лично отъ общинския кметъ, въ който да се опредѣля точно народностния произходъ на румѣнския поданикъ, за когото става дума.

ЧЕТИ ВЕСТНИКЪ
Добруджански гласъ

— Когато думата е за несправедливостъ и защита на интереситѣ ви, в-къ „Добруджански гласъ“ не чака да бжде поканенъ и подсежданъ. Изпълнява съ безупречностъ своя дългъ. Сега е редътъ вашъ. Не чакайте покани и съобщения. Изплатете си абонамента!

На 30 мартъ т. г., отъ жгѣла на Паскалъ Златевъ отъ с. Перифакж, сж изчезнали две дойни овце: 1-та бѣла, другата бозава. Който ги намери, или знае гдѣ се намиратъ, да съобщи на стопанина имъ срещу добро възнаграждение

Продава се кжша

въ добъръ кварталъ, ул. „Василе Александри“ № 5, състояща се отъ 4 стаи, кухня, кладенецъ въ двора и други удобства.

Справка и виждане на посочения адресъ

ИСКАТЕ ЛИ ЕДИНЪ
ДОБЪРЪ РОМЪ,
ЧИСТЪ И АРОМАТИЧЕНЪ?
5 — 4 ТЪРСЕТЕ

SECRET!
Rom Standard

съобщава на почиваемиѣ си пациенти, че отъ 1 априлъ т. г. премѣсти добре уредения си медицински кабинетъ отъ ул. „Букурещъ“ въ новопостроената си кжша на

ул. „Генералъ Хъждеу“ № 20
Приема болни всѣки день

15—6

Предпочтайте Неврадолъ д-ръ Бончевъ (Nevradol D-r Bonchev)

(одобренъ отъ Министерството на народното здраве) като най-добро срдство противъ

НЕВРАЛГИЯ—ГЛАВОБОЛИЕ и ЗЖБОБОЛЪ, НАСТИНКА, ГРИПА, РЕВМАТИЗЪМЪ, ИШИАСЪ

За проданъ, въ оригинални кутийки, въ всички аптеки и дрогерии.

Представителъ за Румѣния: Н. КОСТОВЪ, аптекаръ, Базарджикъ (Дрогерия „Централъ“)

Собственникъ, отг. редакторъ Я. Х. Яневъ

Tipografia „IZVOR“ — Bazar